

COMUNITAT CRISTIANA DEL
MONESTIR DE SANT PERE
DE LES PUEL·LES

full informatiu

Anglí, 55 – BARCELONA – tel. 932 038 915

www.benedictinessantperepuelles.cat

2a època – núm. 136 – gener 2015

Fonamentalisme religiós, amenaça o oportunitat?

Elts recents atemptats de París han donat lloc a moltes i profundes reflexions sobre els interrogants i les conseqüències que aquest fet ens planteja. Ens ha semblat oportú oferir-vos alguns fragments d'un article de José M. Castillo que analitza a fons les arrels del fonamentalisme religiós.

Elts recents i dolorosos incidents ocorreguts a París provocats presumptament pels fonamentalistes religiosos de la gihad islàmica han fet saltar totes les alarmes, no sols a França sinó a tot Europa. Els polítics i els cossos de seguretat de l'Estat s'han posat lògicament en estat de màxima alerta. A cada país els governants diuen als ciutadans que no tinguin por, que tot està assegurat i l'ordre garantit. [...] El problema no consisteix en què les forces de seguretat no disposin dels mitjans que necessiten per defensar-nos, com s'ha demostrat en l'eficàcia de la policia francesa, el problema consisteix en què l'enemic supera en perill tots els mitjans de seguretat de l'Estat: els mitjans amb què compta la policia es basen en la tècnica, els mitjans amb què compta el fonamentalisme es basen en la consciència i els interessos amagats relacionats amb la consciència. Per això els terroristes fanàtics d'una religió ataquen on, quan i com menys es pot imaginar i de manera que ningú podria sospitar. Hem de reconèixer que és així. [...]

És decisiu tenir molt clar que el camí de la solució radical no serà el que marquin els polítics amb les seves reunions ni la policia amb el seu armament i estratègies. Si l'arrel del perill rau en les consciències, el que urgeix

és pensar a fons si podem i devem renovar les religions de manera que en elles no tinguin lloc les consciències dels terroristes. És possible això? [...]

La història s'ha encarregat de deixar patent que les persones i la societat en general assimilen amb més facilitat la fe en els ritus religiosos que la fe en Déu. És més fàcil aferrar-se a les observances rituals que donen seguretat i claredat i tranquil·litzen les consciències que creure en Déu, que molts el viuen com un enigma, envoltat de misteri, com un problema no resolt. [...] Molts creients són més observants de les pràctiques religioses que de les exigències ètiques que haurien de complir com a ciutadans exemplars: respecte, tolerància, sensibilitat davant el sofriment dels més febles. I això fins arribar al punt de fer compatible l'estricta observança de la religió amb la violència més brutal davant tot allò amb el que no estan d'acord.

Aquesta violència és inevitable, quan la religió és la creença en un poder absolut que demana una obediència absoluta. La conseqüència és que aquesta obediència s'avantposa a tot, fins i tot a la vida mateixa d'aquells que s'oposen o deixen de complir-la.

Una persona que pensa i viu així no pot estar d'acord amb la modernitat, amb la societat secularitzada, en la que els drets fonamentals de l'ésser humà s'avantposen a tot allò que pugui limitar-los i, sobretot, reduir-los o anul·lar-los. Lògicament els fonamentalistes centren de tal manera la seva vida i els seus interessos en la fidel observança dels rituals sagrats que estan disposats a matar o a deixar-se matar per tal de no permetre que la societat democràtica se sobreposi a la societat condicionada i sotmesa a les exigències de la religió. [...]

En aquest context es comprèn la realitat apassionant de l'estudi que s'ha anomenat "la laïcitat de l'evangeli". Molts relats de l'evangeli ens narren l'enfrontament de Jesús amb les arrels del fonamentalisme religiós. En efecte, Jesús va comprendre que el perill més greu per a la religió i per a la humanitat és, precisament, la submissió incondicional als ritus religiosos, de manera que la submissió a aquests ritus s'avantposa al sofriment humà, als drets humans, a la dignitat de les persones i a la mateixa vida. Això és el que Jesús no va tolerar i per això precisament els dirigents de la religió van veure que el projecte de Jesús era incompatible amb el projecte que ells defensaven per damunt de tot. [...]

La conclusió de tota aquesta reflexió és que, per més important i urgent que ens sembli la sòlida defensa dels nostres pobles i de la seva cultura, la

solidesa i eficàcia de les forces de seguretat no basten. Mentre hi hagi individus i grups organitzats que avantposin els drets fonamentals dels éssers humans a les normes i ritus de la religió, viurem amenaçats i amenaçats de mort. És evident que valorem que la policia ens defensi, però si ens adonem de la magnitud d'aquest problema valorarem i exigirem encara més que es gestioni l'educació religiosa de manera que el primer i més essencial d'aquesta educació sigui inculcar a tots els pobles del món que la fe en Déu i el respecte a Déu consisteix abans que tot i per damunt de tot a respectar i defensar la vida, a promoure els drets i la dignitat de tots els éssers humans fins que la igualtat de drets i la llibertat de creences i conviccions siguin garantides per tothom. [...]

El dia que s'eduqui a tots els nens i joves del món d'acord amb aquesta convicció la humanitat haurà donat el pas decisiu per començar a viure en pau.

JOSÉ M. CASTILLO

Des de la comunitat

TROBADA DEL 30 DE NOVEMBRE

El dia 30 de novembre passat, tal com havíem anunciat, després de l'Eucaristia ens vam trobar a la sala un bon grup de les persones que participem habitualment en l'Eucaristia dels diumenges, amb moltes ganes de canviar impressions, de posar en comú els nostres desigs de millorar la celebració, de fer propostes, d'expressar les nostres inquietuds... Varen sortir temes relacionats amb la caixa comunitària, amb la informació de les activitats, etc. Us oferim un resum dels temes que es van tractar i les decisions que es van prendre.

TEMES ECONÒMICS

La col·lecta per la Caixa comunitària es continuarà fent, com fins ara, el primer diumenge de cada mes. De tant en tant s'explicarà a l'hora dels anuncis que a l'entrada de l'església hi ha la caixa comunitària on hi ha indicada la destinació de les aportacions que s'hi fan:

- ✓ solidaritat: ajudes puntuals a famílies, a entitats del món de la marginació, aliments;

- ✓ col·laboració per cobrir les despeses del culte: calefacció de l'església...
- ✓ altres despeses: full informatiu, programes, fotocòpies, conferències...

S'explicarà també, molt breument, les despeses que es generen habitualment i les necessitats pendents dels darrers mesos, i un cop a l'any s'informarà del moviment de la caixa comunitària en el *Full Informatiu*.

Quan es faci una col·lecta per una causa específica s'anunciarà amb anticipació a l'hora dels anuncis i després es dirà la quantitat recaptada. Aquest any, a la col·lecta que es va fer la nit de Nadal, tal com s'havia anunciat, va ser per a la Llar Àngel Guimerà, projecte que dirigeix mossèn Fabró. Es van recaptar 1.000 euros; en aquest *Full Informatiu* trobareu una carta de mossèn Fabró agraïnt la vostra generositat.

Es va tractar després la megafonia de l'església i es va decidir que demanaríem dos pressupostos a part del que ja s'ha fet. Una vegada els tinguem, veurem com es pot tirar endavant.

LECTORS I FORMACIÓ DELS LECTORS

Convindria que més persones s'oferissin per llegir a l'Eucaristia. Per tal de facilitar-ho s'oferirà un curs de lectura durant aquest primer trimestre de l'any i us oferirem també un full de recomanacions de com llegir en públic. Convé que faciliteu a la Cesca el contacte de possibles lectors, animeu-vos!

TROBADA COMUNITÀRIA

Es va decidir fer una trobada comunitària un diumenge al mes després de l'Eucaristia. Serà una trobada informal que durarà uns tres quarts d'hora. L'objectiu de les trobades és informar, acollir suggeriments, comunicar-nos, viure i expressar la fe en comunitat. Tothom hi és convidat, i per tal de facilitar l'ambient de germanor, s'oferirà alguna cosa —te i cafè— per beure i pastissos casolans per picar.

Les dues primeres trobades queden ja fixades per als diumenges 1 de febrer i 1 de març. S'anunciaran prèviament al moment dels anuncis i algú a la porta de l'església ho recordarà als qui arriben.

Finalment es va demanar que un petit grup es responsabilitzés per anar duent a terme les propostes que s'havien fet.

PAOLA JUBERT

L'entrevista

Ramon Alier

Dades biogràfiques

Nascut a Barcelona el 1947 i educat als jesuïtes de Sarrià, on vaig viure el pes d'una institució que funcionava sòlidament, però que patia la grisor social general i l'amnèsia de tot el que fes referència a la pròpia identitat. Religiosament, però, se'm va trametre una fe viva, recolzada en els sagraments —penitència i eucaristia—, l'oració i l'austeritat, però també amb un fort component moralista amb el que això comporta de tancament.

Les ganes que la fe no se'm quedés reduïda en mera moral em féu ser molt fàcilment receptiu als aires de canvi que Joan XXIII i el Concili van representar, canvis que per a mi es concretaven en poder viure la fe en Jesús amb joia i llibertat traient-me la carcassa moralista.

Des de quan participes de la litúrgia de Sant Pere de les Puel·les?

Així, de manera natural, i coincidint més o menys amb l'acabament de la meva estada a Sarrià, em vaig trobar participant de la litúrgia de Sant Pere, litúrgia que he anat seguint des d'aquell moment, amb certs períodes de discontinuïtat. La litúrgia és el centre absolut de la vida cristiana i és per això que em vaig decantar pel monestir passant d'una espiritualitat jesuítica més centrada en la manifestació de la Glòria de Déu a partir de l'acció humana (AMGD) cap a l'espiritualitat benedictina, centrada en la manifestació de la Glòria de Déu a partir del mateix Esperit Sant.

És, doncs, des de Sant Pere on he anat vivint l'evolució que la nostra Església i el mateix monestir ha anat fent, evolució que, en bona part per responsabilitat nostra —responsabilitat de la qual encara ens cal ser-ne conscients—, ha anat esmoreint moltes de les esperances de l'*aggiornamento* fins a trobar-nos en aquests moments amb una situació que no sabem ben bé com gestionar.

Què és per a tu Sant Pere de les Puel·les?

Per a mi Sant Pere ha estat, i ho continua essent, un espai d'adoració i acollida. Això és l'essencial. És lloc d'adoració i acollida sotmès a canvis que potser no sempre podem donar per satisfactoris d'entrada, ja que avui dia se solapen diferents estrats que no sempre queden prou ben diferenciats. És, pe-

rò, en aquest lloc on, amb il·lusió, vull continuar essent-ne membre i continuar rebent, com sempre, molt més del que mai he aportat.

CARME VILLARROYA

Des de la solidaritat

PROJECTE LLAR ÀNGEL GUIMERÀ

Mossèn Josep M. Fabró ha enviat la carta que transcrivim tot seguit, donant gràcies a les monges i a la comunitat cristiana per l'ajut econòmic rebut, resultat de la col·lecta que es va fer destinada a la Llar Àngel Guimerà que ell dirigeix.

A les religioses benedictines i a la comunitat cristiana dels diumenges:

Us escric jo, mossèn Josep M. Fabró, en nom meu i dels voluntaris de la Llar Àngel Guimerà de Martorell: Esteve, Joan, Maria Camèlia, Carme, Xavier, Joan, Yamandú. Llar d'Acollida, ja ho sabeu, d'homes excarcerats que no tenen on anar, on ser acollits i que probablement, al marxar de la seva estada a la Llar, tampoc tinguin lloc. Aquest temps haurà estat com un oasi per continuar després una llarga travessia. Personalment, això em dol molt.

Us escric per donar-vos les gràcies pel vostre ajut econòmic, per haver dedicat l'Eucaristia d'un diumenge a pregar i a aplegar per nosaltres, per haver compartit amb nosaltres a qui no coneixeu i de qui us fieu a ulls clucs.

Sou d'aquells de qui parla Jesús: «Tothom qui hagi donat, ni que sigui un vas d'aigua fresca a un d'aquests petits que creuen en mi, no quedarà sense recompensa». Sí, perquè jo no us en podré donar cap de recompensa, fora del meu agraïment i de la meva pregària per vosaltres. Si amb això us conformeu...

Hem arribat a moments difícils en què el qui ens administra o porta els comptes de la casa ens ha dit: «Tenim gasolina fins a sis mesos. Un cop allí, com ens en sortirem?». I un cop allí ens ha arribat, per dues vegades, el vostre ajut, i hem respirat. Sor Genoveva, de les Filles de la Caritat, sempre diu que la Providència de Déu no ens deixa mai, i així és.

Acabo repetint-vos: gràcies, de tot cor.

En nom de tots,

JOSEP M. FABRÓ GISPERT

Des de la Fraternitat

Amb el curs ja començat, la Fraternitat, els dies 22 i 23 de novembre, pujarem a Montserrat per viure junts un cap de setmana, que ens donava la possibilitat de compartir les nostres inquietuds i alhora reflexionar sobre els nostres compromisos.

A Montserrat el pare Lluís Planas ens parlà sobre el capítol 53 de la regla de sant Benet: «Com s'ha d'acollir els forasters». Això ens dóna la possibilitat de poder reflexionar sobre una cosa tan important per a la tradició benedictina com és l'acollida, i com, des del nostre cor, som capaços d'acollir els altres. Constatem entre tots que, en la mesura en què som conscients que Déu ens envolta, ens acompanya, ens mira, també nosaltres ens sentim amb forces per estimar, acompanyar, compadir, plorar o gaudir amb els qui ens envolten.

S'ha incorporat un nou membre al grup per a compartir la espiritualitat monàstica amb nosaltres.

Volem, com Maria, fiar-nos del tot, avançar en l'esperit d'Amor, per tal de crear la nova fraternitat on tots ens reconeguem com a germans.

Acabo amb la pregària del missatge per a la jornada mundial de la pau del papa: «Que Maria, la mare de Jesús, ens ajudi a comprendre i a viure cada dia la fraternitat que brolla del cor del seu Fill, per portar la pau a tots els homes en aquesta nostra estimada terra».

MERCÈ MANZANO

Racó de lectura

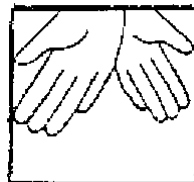

Joan Carrera, un bisbe del poble

Una obra, escrita per l'exconseller **Joaquim Ferrer** i per **Francesc Teruel**, que fa un repàs de la vida d'aquest bisbe des del seu naixement fins la seva mort.

Editat per Mediterrània, es va presentar el passat 8 de gener al Palau Robert.

Bon any

Bon any a tu, Església cristiana;
bon any a vosaltres,
religions d'arreu del món.

Demanem que avanceu
en l'ecumenisme
i en el diàleg interreligiós.

Bon any a vosaltres, governants,
especialment els qui voleu provocar guerres
per augmentar el vostre prestigi
i la vostra economia.

No ens cansarem de demanar
que busqueu solucions
de diàleg i de pau.

Bon any, drets humans.
Demanem per tots els desnonats,
els qui són a l'atur, els qui no tenen subsidis,
els qui han de treballar com esclaus.

Bon any, mare terra,
tu que et dones fins a l'esgotament
per culpa de l'explotació i de l'especulació.

Demanem que siguem més respectuosos
i austers amb el medi ambient.

Bon any, ciència,
tu que a vegades transgredeixes
els límits de l'ètica.

Demanem per a tu
que respectis l'essència profunda
dels éssers humans.

Bon any, tècnica i tecnologia,
tu que avances amb ritme frenètic
pels nous mitjans de la informàtica.

Demanem per a tu
que no ens en facis esclaus,
sinó amos del nostre propi temps.

Bon any, cultura,
Demanem per als artistes,
escriptors, músics
i tots els promotors culturals,
que ens ajudin a expressar amb tendresa
l'interior de les persones.

Bon any, salut,
tu que estàs tancada en els límits
del nostre cos i dels nostres anys.
Demanem per a tu
que et sapiguem mimar amb equilibri,
ni poc ni massa,
per poder mantenir atents
el nostre cos, ànima i esperit
al servei dels altres.

Bon any a cada un de nosaltres.
Recordem que fer un món millor
cada dia
és al nostre abast.

Demanem que no ens cansem
de fer el bé.

Conxa Adell i Cardellach